

IESVS, MARIA, IOSEPH.

PER
LO COLLEGI DELS APO-
ticaris de Barcelona.

CONTRA
TOMAS PASQVAL ALTRE
dels Collegiats de aquell.

*Devant lo Magnifich Miquel de Calderò Cavaller,
y Real Senador.*

Notari Roig.

TOMAS Pasqual vn dels particu-
lars, y singulars de dit Collegi, fou ab
deliberació presa en ell als 5. de Se-
tembre 1675. privat de tots officis,
y beneficis de dit Collegi, per temps
de deu anys, per las causas, y rahons
expressadas en la deliberació, ques
troba en proces, exhibida per dit Pas-
qual de num. 3.

2. De esta privació, eo declaració de ser inhabil dit Pas-
qual, en poder obtenir officis, y beneficis en dit Collegi, re-
corre-

2

correguè aquell als molt Illustres Consellers desta Ciutat, apellantse de dita declaració de privació, ab suplica presentada en casa de la Ciutat als 9. de dit mes de Setembre 1675. la qual apellació, ò recurs li fou admes, y la causa de aquella vuy penja indecissa entre las parts en casa de la Ciutat, y cōtra del translat de aquella en proces exhibit per dit Collegi, ab cedula donada en esta causa als 5. de Maig del corrent any.

3 Despres de tots los sobredits profehiments, fou dit Tomás Pasqual extret en Consol del dit Collegi als 5. de Novembre 1675. al qual se oposá per dit Collegi la excepció de dita privació, per poder obtenir dit offici de Consol, y axi mateix se li feren oposadas altres excepcions per los Consols de dit Collegi, per poder dit Pasqual obtenir dit offici de Consol, en que fou dit dia extret, com apar de la sentencia á qua, y confessions de las parts.

4 Y si bé dit Tomás Pasqual, en la causa dels recurs, que interposá en casa de la Ciutat de las excepcions oposadas a la dita sa extracció de dit offici de Consol, haja obtingut la sentencia á qua feta per lo altre dels Assessors de la casa de dita Ciutat, ab tot en esta causa de apellació, ò suplicació de dita sentencia evocada a la Real Audiencia, y per la naturalesa de aquella se disputa, si ditas excepcions tenen lloch, y per so lo dupte, que se ha donat per dit Magnífich Relador per la decisió desta causa consisteix.

5 Vtrum, la excepció de privació feta per dit Collegi de la persona de dit Pasqual, en poder obtenir officis, y beneficis per temps de deu anys en dit Collegi, havent antes de la extracció sobredita de Consol, recorregut dit Pasqual de dita sa privació, reste aquell inhabil de poder obtenir dit offici de Consol; y axi bé, si te lloch, ó no dita excepció de la privació.

6 Pretense ex adverso, que havent dit Pasqual interposat son recurs en casa de la Ciutat de dita privació, aquesta resta suspesa, per tenir los recursos en casa la Ciutat effectes

sus-

169

suspensiu, y devolutiu, Xammar *de offic. iud. Et advo part. 1. cap. 10. num. 77. & de privileg. Civit. Barcinonen. §. 23. nu. 8. in fin.* De tal manera, que per lo dit recors, ó appellació se enten, com si feta no fos dita privació, ò declaració de aquella, ex vi, & natura appellationis, pluribus relatis, Vincent. à Franch. *decis. 370. num. 14. circa medium*, la qual reducit causam ad terminos litis contestæ, *lita demum. C. de Procurator. Lancellot. de attentat. 2. part. cap. 12. num. 119. cum sequent. & suspendit effectum sententię Fontanel. ubi plures refert de part. claus. 4. glos. 10. part. 1. numer. 68. 69. ad numer. 73. Et 74.*

7 Entense tambe justificar dita pretensió de Pasqual, dient, que aquell lo dia de sa extraccio de Consol estava imburfat, y en possessio de concorre en dit offici de Consol; y axi habebat ius quæsitum in dicta imburfatione, y com á tal deo gozar de la possessio de dita imburfacion, y del benefici de aquel, y per consequentment fruir del dit offici de Consol, no obstant dita privacio, quel suposa imburfat ad tradita á Matheu *de regim. Reg. Valen. to. 1. cap. 4. §. 9. à n. 2. ad 6. cum sequent. ubi allegat Fontan. ubi proxime num. 98. Canc. var. var. lib. 3. cap. 3. nu. 3. Et sequent. Cabedo decis. 84. nu. 11. part. 2. & Fontan. decis. 464. nu. 8. Et 10. tom. 2. & ita ex decisione Sacri nostri Regij Senatus docet Xammar de privileg. Civit. Barcinon. §. 23. num. 2. Et 3.*

8 Empero dita prentensio, y fonaméts ex adverso ponderats, no subsistexen, ni altramet en nostre cas tenen lloch; y axi dita excepcio de privacio oposada á la extraccio de Consol, feta de la persona de dit Tomás Pasqual, se ha de declarar, que te lloch, y que ab ella resta inhabil dit Pasqual de poder exercir dit offici de Consol, no obstant lo recors per ell interposat en casa de la Ciutat de dita privacio, y que fos emburfat en dit offici de Consol, com axi se manifesta de las rahons, y ponderacions següents.

9 Primò, perque dit Tomás Pasqual, molt antes de sa extraccio de Consol, fonch privat per dit Collegi de tots of-

4
ficis, y beneficis per temps de deu anys; y axi fou declarat
per inhabil de poder obtenir aquells, y com à tal dit Pasqual
recorreguè de dita declaracio, y privacio, y apellà de aquella
als dits Consellers desta Ciutat: en lo qual cas es indubitar,
que havent despres sortejat à dit offici de Consol, no pot, ni
deu obtenir aquell, com axi en estos propis termens ho dis-
posa la *l. reus delatus* 7. §. 1. ff. de munere. Et honor. ibi: *Ergo si
is qui honoribus per sententiam, uti prohibitus est appellaverit:
abstinere interim à petitione honoris debet*, leg. unica, & ibi
Bart. & Platea per text. ibi, Cod. de reis postulan. lib. 10. l. qui de
liberta ff. de liber. caus. cap. omnipotens de accusatio, his, & alijs
allegatis tenet Berart de visita. cap. 7. num. 8. ibi: *Quod officia-
lis qui suspenditur, non potest processu pendente vocari ad no-
vum honorem*, Bovadilla in sua politt. to. 2. lib. 5. cap. 1. nu. 192.
in fin. ibi: *Que qualquiera suspendido de officio no puede ser pro-
movido à nueva dignidad y honrra, & inferius, ibi: Hasta que
sea determinada su causa.*

10 Es admirable en nostres termens la dotrina de Don
Garcia Meltril de magistrat. to. 1. en lo llibre 2. cap. 9. num. 12.
& 13. ibi: *Quinimo etiam pendente appellatione à sententia
privationis officij*, Avenda. de exequend. mandat. lib. 1. cap. 19.
num. 25. Azeved. in l. 12. tit. 5. lib. 3. num. 2. eo magis si ab hono-
ribus, & officijs futuris fuerit privatus, quia ad nova officia,
etiam appellatione pendente aspirare non potest. ad text. in d. l.
reus delatus, §. vltim. Franciscus à Ponte de potest. Proreg. tit.
3. §. 5. num. 3. vbi dicit, quod officialis pendente acculatione
non debet ad novos honores promoveri.

11 Confirmas lo sobredit per lo disposat en las Consti-
tucions 4. y 5. tit. de officis de jutges de taula en lo lib. 1. de las
Generals Constitucions de Catalunya, ab las quals se ordena,
que lo official condemnat per dits jutges, no pot obtenir of-
ficis, encara que haja apellat de la condemnació, mentres
empero dita causa de apellacio no sia finida (com en nostre
cas la causa de apellacio, ò recors de dita privacio no es ad-
huc finida;) y la raho que donan nostres Practichs es, que pen-

pendent la apellacio, encara dura la instancia de la queixa, y axi lo tal official resta inhabil etiam pendent la apellacio, Mieres, part. 1. colla. 4. cap. 2. num. 69. y ho diu també Fontan. de pact. claus. 4. glos. 10. par. 1. num. 60. circa medium, ibi: *Officialem condemnatum per iudices tabula non posse tenere officia si appellaverit, donec causa appellationis sit finita, & inferius, ibi: Non posse officialem tenere officia, donec inquisitio sit terminata, & finita si ab ea appellatum sit, & inferius num. 87. vers. Additur, ibi: Quae secure superius in principio ex nostris constitutionibus firmavimus, nempe officialem effici inhabilem per sententiam condemnatoriam, etiamsi ab ea pendeat appellatio, & sic etiamsi non sit in iudicatum transacta.*

12 No obsta en manera alguna lo ques diu, que lo sobredit no tendria lloch en lo fet, de ques trata, perque lo dit recors, y apellacio de dita privacio, tenen de tal manera lo efecte suspensiu, que penjant aquella, nos poria dir restas privat dit Pasqual, per quant presumitur ac si non esset privatus, y te lo mateix estat, que tenia antes de la privacio, ex traditis à Fontan. dict. claus. 4. glos. 10. par. 1. num. 87. vers. In qua.

13 Per quant te facil resposta ab la matexa doctrina de Fontanel. vbi proximè num. 87. vers. Additur, ahont declara com se ha de entendre dita proposicio, ques quant la lite es finida, per la declaració de la causa de apellacio; no empero pendent, y estant indecissa aquella (com en nostre cas;) y axi respon Fontan. à las Constitucions Sots titol de personas prohibidas regir officis; que parlan en lo official condemnat, dient no haverse de entendre, quando pendet appellatio à condemnatione, encara que parlen de condemnacio passada en cosa iudicada, sino post litem finitam, com es de veure del que ensenya dit Doct. Fontanel. claus. 4. glos. 10. part. 1. numer. 87. vers. Additur, ibi: *Non verò intellexit Senatus loqui de sententijs, quae transitum fecerunt in iudicatum, quasi ipsae sola noceant, ad differentiam earum à quibus pendet appellatio, quasi illae non nocerent, quia hoc, ut dixi esset contra*

*eaque ex nostris constitutionibus in superioribus secure resolvi-
mus.*

14 Ajustas al sobredit (dexada apart la questio an appel-
lacio suspendat, vel extinguat iudicatum,) que en lo cas pre-
sent la apellacio de la dita privacio, no extinguiria la dita pri-
vacio, sino sols suspendria la declaracio feta de aquella, per la
mateixa raho ponderada ex aduerso, que las apellacions, o re-
corsos en casa de la Ciutat tenen effecte suspensiu, y devolu-
tiu; pero no extinctiu; y axi lo dit Pasqual privat de tots offi-
cis, y beneficis per temps de deu anys en dit Collegi, no deu,
ni pot obtenir dit offici de Consol, com a offici, y benefici
de dit Collegi, donec, & quousque sit dicta causa recursus, &
appellationis finita, com en esta conformitat, y per la dita ra-
ho ho aporta Mieres en lo tom. 1. cap. 3. colla. 4. num. 24. ibi:
*Dicitur etiam in hac sexta parte, quod officialis non potest redi-
re in officio quousque appellatio fuerit terminata, ut in vers.
Sed officialis, & ratio huius est, quia appellatio suspendit sen-
tentiam iudicis a quo appellatum est; perque altrament si en
esta causa se confirmas la sentencia a qua, y axi be se declaras
que dit Pasqual pot, y deu obtenir dit offici de Consol, no
obstant dita excepcio de privacio, y dita causa de recors, y
apellacio de aquella; no seria verdader dir, que dita privacio
restas suspesa, sino extincta per la sentencia Real, proferidera
en esta causa; lo que vendria a ser contra la naturaleza del re-
cors, que sols suspen, y no extingueix lo fet, de que se queixa,
vt ita tenet Mieres *ubi sup. num. 25.**

15 Y en tot cas, ques pugues dir lo contrari, y que las
parts per causa de dit recors foren reposadas en lo estat que
tenian antes de la declaraciò de dita privacio (lo que fixo
pede se nega) ab tot tant mateix dit Pasqual seria inhabil de
poder obtenir dit offici de Consol, per quant las causas de di-
ta privacio subsisterian de tal manera, que ab ellas solas, se-
gons disposicio de dret, no seria habil per poder obte-
nir lo offici de Consol en que fou extret als 5. de Setembre
1675.

Per

16 Per quāt segons resulta dels merits del proces desta
 causa de apellacio, y de la certicatoria exhibida ex aduerso
 de num. 1. y de altre deliberacio feta en dit Collegi als 13.
 de Agost 1675. consti, que dit Pasqual en lo mes de Mars
 1675. fou extret en Examinador de Emanuel Ribes jove
 Apotecari, per la plaça de Apotecari, que dit Collegi li havia
 concedida, y que tant dit dia, com despres dit dia de 13. de
 Agost 1675. recusa dit Pasqual molt voluntariament, y sens
 causa alguna lo dit offici de Examinador, volent renunciar,
 com confessa, quel renunciá, en lo qual cas es indubitat en
 via de dret, que havent estat despres extret en dit offici de
 Consol als 5. de Setembre de dit any 1675. no pot obtenir
 aquell, porque lo dit offici de Examinador es honeros, y lo
 de Consol honros, y tots dos temporals; y qui recusa, y re-
 nuncia vn offici de carrega temporal, maximè interpellat,
 pera que lo accepte (com en nostre cas ho feu dit Pasqual
 moltas vegadas, pera que acceptas dit offici de Examinador
 treballos) no es habil per obtenir lo offici de honra temporal
 argumento *l. secundum naturam 10. ff. de regul. iur. cum vul-*
gat. y axi vehem, que lo tudor etiam que sia sanguine con-
 iunctus cum testatore, si recusa, y no vol acceptar lo carrech
 de la tutela, es inhabil per demanar lo llegat à ell per lo testa-
 dor fet, adedò que si lo ha cobrat lo deu restituir, Menoch. *de*
presump. lib. 4. presump. 124. num. 7. & 8. alijs relatis, Canc.
var. 1. cap. 7. nu. 74. y es la raho clara, y manifesta, per quant
 tots, en los comuns se excusarian de servir los officis de car-
 rega, y acceptarian sols los officis de honra, y profit, quod
 ius non patitur, ad tradita per Solorzan. *de iur. Indiar. tom. 2.*
lib. 2. cap. 25. nu. 12. text. in l. honorem 10. ff. de muner. & honor.
ibi: Munus sustinenti honor deferri potest.

17 De aqui es, que en casa de la Ciutat, qui renuncia
 vn offici temporal resta inhabil per obtenir lo altre offici
 temporal mes profitos, fins, y à tant que lo temps del primer
 offici sia finit, com axi ho allega Xammar *de privileg. Civit.*
Barcinon. §. 22. num. 50. ibi: Quod obrinens officium temporale
dicta

dicta Civitatis, & ei renuntians ante finitum tempus dicti officij, est inhabilis ad consequendum aliud officium temporale, donec tempus primi officij lapsum sit, & interim non potest concurrere ad officium temporale.

18 Ab estas ponderacions se declara, y resta soltat lo objecte sobrededit en lo num. 7. de que pendiente appellatione, & recursu à dita privacione deuria esser dit Pasqual mantengut en la possessio de la imburfacion de dit offici de Consol, en que estava inseculat, y de gozar, y fruit dels beneficis de aquella; perque alsò tendria lloch, si altrament dit Pasqual fos habil per obtenir dit offici de Consol, com axi se diu en la decisio del Real Senat, allega da á Xammar *ubi proxime, §. 23. nam. 2. & 3.* de que oposa la part altra, ibi: *Sed revera is, qui sorte extrahitur ad officium, tempore quo similis pendet indecissa in Regio Consilio super nullitate imburfationis eius habilis est, interim lite pendiente manuteneri debet;* y es la raho, perquant, encara que lo tal imburfat per la imburfacion reste aprobat, y habil; pero alsò se enten, sino es que despres li sobrevingue algun impediment, y nova causa de reprobacio, que en tal cas no deu esser admes en lo offici; y ab esta limitacio ho aporta lo senyor Don Llorens Matheu ex adverso allegatus, *dict. cap. 4. §. 9. num. 5.* ibi: *Nam semel approbatus ad officium non potest amplius reprobari, nisi superveniente nova causa reprobationis,* Fontanel. *d. claus. 4. glos. 10. part. 1. num. 94.* ibi: *Quod verum censio, nisi impedimentum, & causa reprobationis orta fuerint post primam approbationem,* Boer. *decis. 149. num. 16. 17. & 18.* Cell. Hugo *conf. 28. num. 5.* Vici. *decis. 270. num. 2.* y axi essent dit Pasqual despres de la inseculacio, y antes de dita privacion inhabil de obtenir dit offici de Consol, per no haver volgut acceptar lo dit offici de Examinador, se conclou, que no pot valerse de la pretesa possessio de la imburfacion, que sols tindria lloch, si altrament sens dita privacion fos habil.

19 Ames, que dita pretesa possessio de imburfacion, y lo dret

9
 dret acquirir que's pretè tenia antes de la privaciò dit Pasqual en la bolsa de Consol, seria de ninguna subsistència, ni ab ella poria posar se en lo exercici de dit offici, mentres que no sia declarada la causa del recors de dita privacio, per quant encara que per la insiculacio de algun offici se acquirefca dret en ell, ab tot no se acquireix lo dret en lo exercici, y possessio, *Mastril. de Magistr. p. 1. lib. 16. 27. n. 45. ibi: Quia per electione ius acquiritur electo, licet non exercitium*, Bobadilla *in polit. lib. 3 c. 8. n. 57. ibi: Porque el electo no tiene drecho en el oficio hasta que este admitido, y en la possession del;* y axi mentres que lo insiculat no estiga en possessio del offici, encara que haja appellat, ò recorregut de la privacio de aquell, no pot pendente appellatione obtenir, y entrar en la possessio del offici, en ques estat extret, com axi ab estos termens, y distinccio ho declara *Matheu de Regim. Reg. Valent. cap. 4. §. 9. n. 15. allegat en contrari en lo num. 2. 3. 4. del mateix §. 9. ibi: Sed dubitari solet an admittenda sit, quoad utrumque effectum, ita ut electus non admittatur ad exercitium officij? in quo articulo distinguendum est, aut enim fuit appellatio interposita ante adeptam possessionem, & prestitum iuramentum, vel postea: si ante, electus inhiberi debet ab exercitio officij; si autem postea, appellatione pendente non debet inhiberi.*

20 La mateixa distinccio fan en estos nostres termens, *Fonta. de pact. claus. 4 glos. 10. p. 1. n. 98. ut in fin. ibi: Aut enim inchoavit iam officialis exercere ante appellationem, aut litem motam, & tunc potest continuare, d. l. qui status, aut non inchoavit, & non potest, d. l. 1. §. penult. Post. de manuten. obser. 10. n. 44. ex Thomat. decis. 7. n. 17. ibi: Et in quasi possessione civilitatis stante imbussulatione, extractione, & adeptam possessione Magistratus.*

21 Dehont, com lo dit Pasqual al temps de sa privacio, ni despres no estigues, ni haja estat may en possessio del exercici del offici de Consol dels Apotecaris, no pot obtenir dit offici pendente appellatione, seu recursu de dita privacio, encara que fos insiculat en bolsa de Consol, que sols li poria do-

donar dret en la eleccio, pero no en lo exercici, y possessio de
dit offici de Consol, com se ha provat.

Quare, &c. Salvo semper, &c.

Braçò V. I. D.

Marmèr I. V. D.